ANUL I No. 42 — 4 PAGINI 2 LEI — Duminică 7 Septembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

UN AN DE DOMNIE GLORIOASĂ A REGELUI DESTINULUI

Intre 6 Septembrie 1940 şi 1941 fâlfâe steagul de glorie al domniei Regelui Mihai I, supranumit Regele destinului.

Urcat pe tronul unei ţări sfârtecate de duşmanii cotropitori, poporul işi indreaptă speranţele spre Cer şi spre unsul Domnului. Sângele curgea puhoi din rănile Neamului, incât mulţi pierduseră increderea in propriile noastre puteri. Fiindcă prea insecseră dureroase operaţiile de desmembrarea Ţării şi prea mari ameninţările. Duşmanii, asemenea unor corbi croncănitori, ne prevesteau continuarea ciopârţeilor şi deci desfiinţarea ca stat.

Iar noi, cei peste 100.000 refugiaţi basarabeni, stăteam neputinciosi alături de Ţara indoliată şi asteptam intervenţia miracolului. In oameni nu mai aveam incredere, deoarece prea erau mari şi multe ameninţările din-afară.

Şi deaceea, la inceputul acela de Septembrie, când conştiinţele se aflau sub apăsarea unui teribil semn de intrebare, urcarea pe tron a Regelui Mihai I fu privită ca un semn al Cerului. Iar sărbătorirea urcării pe tron a tânărului Domn se făcu intr'o atmosferă de entuziasm mistic.

Toate inimile băteau in acelaş ison cu a tânărului Rege. Iar in momentul primei ingenunchieri pentru gloria Ţării şi a Regelui chemat să domnească peste toate plaiurile locuite de suflarea românească, toate gândurile milioanelor de fraţi s'au contopit intr'unul singur, sintetizând rugăciunea:

„Doamne fericeşte Ţara şi pe tânărul Rege".

Sufletul Lui era prea infrăţit cu al Ţării, pentru a nu se identifica cu durerile şi speranţele ei. Iar când a jurat că respectă aspiraţiile Neamului, mulţimea a respirat mai uşor.

Dumnezeu care a răsplătit todeauna pe cei ce au dreptatea de partea lor, trebuia să vină şi'n

Şi cu atât era mai indreptăţită această credinţă, cu cât pe Tron se urcase Regele tinereţii, al curăţeniei sufleteşti, al sincerităţii şi al speranţelor.

Crescut in şcoala Neamului şi deci profund cunoscător al istoriei şi deci al calvarului nostru, se identificase până'ntr'atât cu fiinţa Naţiunii incât I se intipărise la vârsta-I fragedă, seriozitatea omului preocupat numai de curmarea a tot ce-i rău şi de intronarea binelui intre oameni.

Cine L-a văzut de aproape şi L-a urmărit cu atenţie, a putut constata această permanentă preocupare.

Şi Dumnezeu, care ni L-a trimis in ceasurile cele mai grele ale istoriei, L-a invrednicit să incheie bilanţul primului an de Domnie incununat de realizările cele mai glorioase.

Acum un an, Regele speranţelor se urca pe tronul unei ţări inlăcrămate şi inirigurate de durerea sfârtecării.

Azi, acelaş Rege sărbătoreşte un an de Domnie, in cursul căreia hotarele Ţării s'au reintregit in parte, cucerind pentru prima dată in istoria modernă meleagurile cele mai indepărtate spre Răsărit, până unde s'a sălăşluit neamul nostru.

Increzător in dreptatea divină şi in virtuţile Neamului, inima Regelui desrobitor se bucură alături de a Ţării, de orice victorie a fiilor ei.

Il vedem, dela izbucnirea războiului zilnic intre răniţi, pe front, in apropierea primelor linii, alături de Mareşal, cercetând, mângâind şi imbărbătând. Dela Cernăuţi până la Odesa, Regele şoimilor României, semănători de panică in duşmani, cunoaşte, metru cu metru, pământul desrobit şi udat de sângele eroilor.

Iar satele româneşti din Basarabia şi Transnistria, readuse in graniţele lor fireşti, Il strigă, din adâncul sufletelor eliberate: „Trăiască Regele Desrobitor".

DUPA UN AN DE GUVERNARE

PROCLAMAŢIA D-LUI MAREŞAL ANTONESCU CĂTRE ŢARĂ

ROMANI,

După un an de trudnică muncă şi de zbuciumare credincioasă pentru Neam, pentru Rege şi pentru Dreptate, vă infăţişez implinirile şi strădania, pentru ca să mă judecaţi toţi, şi Istoria să ne asculte mărturisirea.

Am primit, la 6 Septembrie 1940, zbuciumata povară a unui Neam frânt, singur, desonorat, desorganizat şi descurajat.

Temeliile noastre de viaţă fuseseră sdrobite de descompunerea morală şi prăbuşirea sfintelor graniţe.

In plin război european, fără nici un sprijin din afară, umilit şi neinţeles, cu o ordine morală care frământase şi pătase totul, de la rădăcinile sufletului românesc până la treptele inalte ale Tronului;

Cu un Stat desorganizat de o conducere silnică, prăvălitoare de drepturi şi demnitate;

Cu finanţele Statului secătuite şi pierdute, dar cu zdrobitoarea prezenţă a fraţilor izgoniţi dela vetre, săraci şi umiliţi, prin pierderea teritoriilor;

Cu Armata umilită de o infrângere nemeritată, prin neputinţa ostaşului de a-şi apăra pământul şi onoarea;

Aşa am găsit eu la 6 Septembrie 1940 Ţara noastră, in ceasul când Dumnezeu mi-a aşezat pe umeri răspunderea chinuitoare a destinului românesc.

Ani dearândul luptasem pentru temeiuri de viaţă naţională sănătoasă şi puternică;

Ani dearândul strigasem că Armata se fărâmă şi Statul se prăbuşeşte;

Ani dearândul văzusem că Naţiunea presimţea, intunecată, scadenţa neiertătoare a unor greşeli din trecut, cari slăbiseră Ţărănimea instrăinaseră bogăţiile Neamului şi descurajaseră Cărturarii şi Tineretul Neamului.

Păcate vechi şi noui sunau ceasul de răspundere neiertătoare, ameninţând insăşi fiinţa noastră naţională.

ROMANI,

Să nu uitaţi.

Eram atunci la un pas de cotropirea in afară şi zbuciumul dinăuntru era sfâşietor.

M'am străduit să dau Ţării onoarea şi desrobirea şi să şterg petele neiertătoare ale trecutului, fiindcă fără onoare şi drepturi, fără incredere şi dreptate, un Neam nu poate trăi.

V'am cerut să mă ascultaţi.

V-am cerut să mă urmaţi.

V'am cerut să-mi daţi incredere.

Şi, mai ales, v'am cerut să regăsiţi in suflete viforul drepturilor şi al credinţei strămoşilor, mândria de români şi onoarea de a aduce Patriei tot ceia ce inima şi trupul românesc este in stare să dăruiască prin credinţă, prin muncă şi prin jertfă, pentru Neam şi Rege.

Rezemat pe această incredere, pe acest suflet nou al Ţării, am putut să ţes iarăşi firele soartei noastre de peste graniţe, legând România printr'o alianţă demnă cu Germania, Italia şi Japonia, care putea să ne asigure nu numai liniştea apărându-ne de cotropirea rusă şi bolşevică, dar avea să ne aducă reimplinirea sfintelor noastre drepturi.

I-am dat alianţei fidelitatea unui Neam, care vrea să-şi păstreze onoarea şi pământul

De atunci am primit inţelegerea marelui Popor German şi a Poporului Italian, sprijinul statornic şi curat al Fuehrerului Cancelar Adolf Hitler, şi darul de sânge al soldatului german care a luptat pe pământul românesc, umăr la umăr, pentru desrobire şi pentru civilizaţie.

Am spus numai atunci, când am incheiat această alianţă, temelie de drepturi şi dreptate, că nu trădez nimic din ce este românesc şi că lupt pentru inălţarea demnităţii noastre.

Azi, Români, puteţi să vă daţi seama cu toţii că Ţara noastră nu mai este singură, că am putut salva prin această alianţă, nu numai fiinţa teritoriului nostru frânt, pe care il ameninţau hoardele comuniste, dar am putut să desrobesc pământuri româneşti, prin lupta dela Răsărit, spălându-ne

Măsuraţi cu un cuget curat şi cu lumina adevărului această implinire naţională şi daţi-vă seama că am putut recâştiga pământurile strămoşeşti, numai după un an dela fărâmarea lor; atunci când altă dată veacurile ne-au arătat potrivnicia şi ne-au impiedicat unitatea.

Este aceasta un sprijin al Providenţiei şi o faptă a Istoriei noastre, pe care trebue s'o inţelegem şi s'o merităm.

In acest an de trudă, de luptă şi de jertfă, Armata a adus cea mai insângerată şi mai sfinţită contribuţie.

De aceia, ei trebue să-i inchinăm cel dintâi gând de recunoştinţă la capătul acestui an de desrobire.

M'am străduit in acest popas ca şi inăuntru să refac temeliile sdruncinate şi să ridic credinţele de totdeauna, gospodăria şi munca.

Ceeace am infăptuit in această vreme este hotărât o ridicare a puterilor româneşti deasupra cotropirei străine, prin românizarea vieţii şi proprietăţii asuprite de văscul semit şi descătuşarea noastră, prin legi de românizare.

Din infăptuirile Guvernului pe care vi le prezint, veţi judeca singuri că n'a fost ogor de viaţă naţională, incepând cu armata Ţării, trecând la agricultura românească şi la mărirea producţiei noastre, la ordinea şcolară, a justiţiei şi a finanţelor Statului, a sănătăţii şi a muncii, a comunicaţiilor şi a operelor sociale, fără ca pretutindeni să nu se simtă paşi noi de muncă şi de infăptuire, piatră nouă de zidire şi de inălţare.

Nu vorbele, ci faptele supuse judecăţii voastre vă cer să le priviţi, pentru ca să vă daţi seama cât s'a infăptuit in tăcerea acestui an de muncă nebiruită.

Răsboiul impotriva duşmanilor civilizaţiei şi a destinelor noastre, nu ne-a impiedicat cu toată povara şi răspunderile lui, să continuăm munca indârjită şi să ne facem datoria, nu numai faţă de ţara rămasă in pace, dar şi faţă de pământurile desrobite de sângele eroilor ca şi faţă de cei cari au murit sau cari au luptat pentru ele.

Basarabia şi Bucovina au fost supuse unei organizări noi, iar invalizii, orfanii şi văduvele de răsboi şi-au primit, aşa cum işi vor primi toţi eroii Neamului recunoaşterea jertfei şi luptei lor, prin legi de cinstire, care să le asigure liniştea şi dreptul viitorului prin pensii, educaţie orfanilor şi pământuri eroilor.

Am judecat şi inlăturat pe vinovaţii trecutului, luptându-mă ca valoarea educativă a pedespelor s'o impreunez cu cea mai nebiruită râvnă pentru a aşeza cinstea şi ordinea.

Dreptatea şi meritul trebue să stea la baza Statului alături de cinste şi muncă.

M'am luptat să aşez gospodăria Statului pe o bază sănătoasă şi sinceră, prin măsuri financiare chibzuite şi cumpătate.

Aşi fi vrut să pot implini mai mult pentru producţia românească, mărind puterile de muncă ale agriculturii şi industriei noastre.

Aş fi vrut să fac mai mult pentru Ţăranul nostru care aşteaptă de veacuri implinirea dreptăţii şi ridicarea sufletului şi muncii lui.

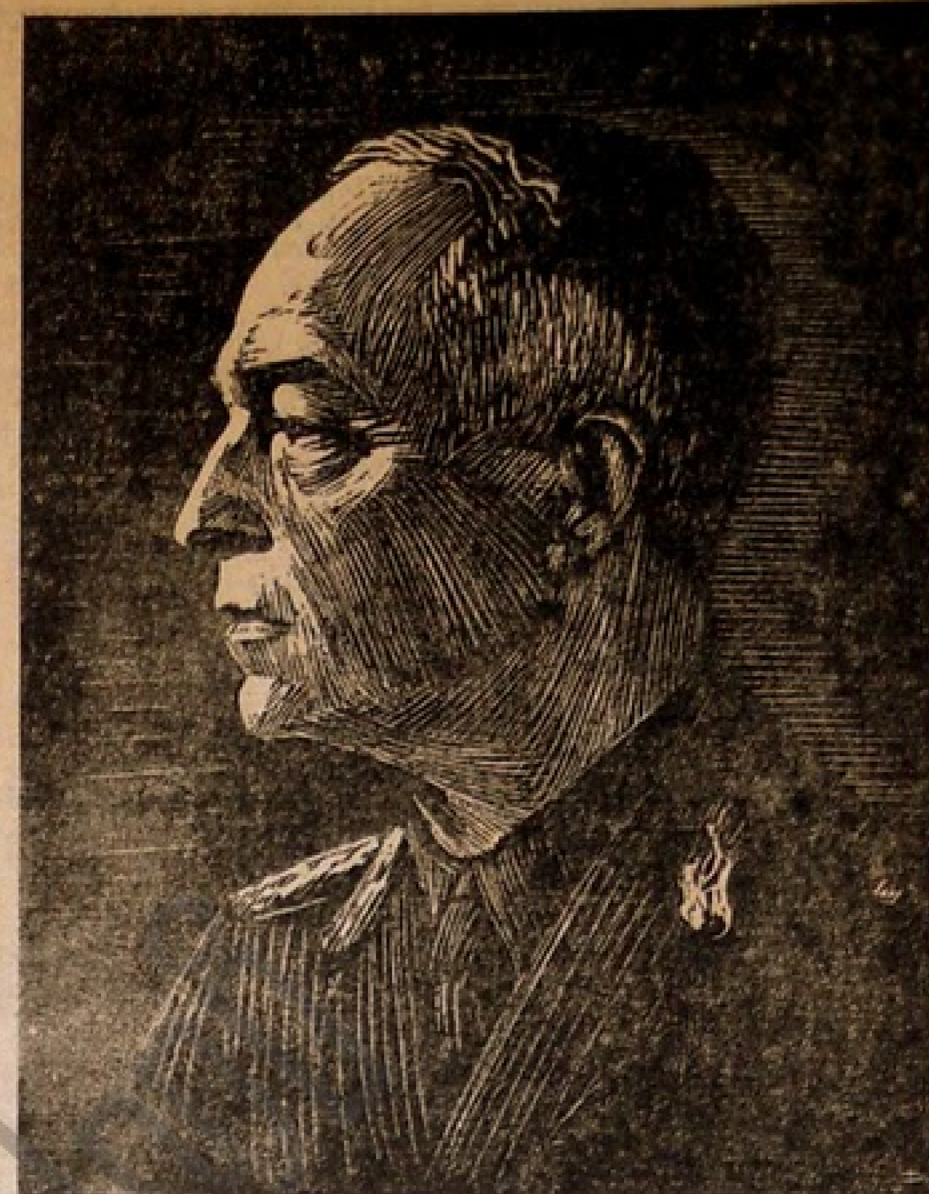
Din judecata implinirilor pe care le infăţişez Ţării, Ţăranii vor vedea insă toată strădania curată pe care am pus-o şi sprijinul pe care li l-am dat in această vreme.

Ei vor simţi mai ales, grija statornică pe care le-o port şi voinţa neinduplecată de a le spori puterile, de indată ce stările dinăuntru şi din afară imi vor da putinţa să infăptuesc.

Am râvnit să fac mai mult şi pentru muncitorimea noastră, in afară de ridicarea salariilor şi de asistenţa socială, dar aceleaşi greutăţi ale producţiei de răsboi m'au silit să-mi amân strădania.

ROMANI,

Continuând, cu nebiruită credinţa in puterile Neamului lupta noastră de apărare a pământurilor şi a civilizaţiei şi munca de reconstrucţie a instituţiilor vieţii româneşti,

SALVATORUL

La un an dela venirea Mareşalului Antonescu, la conducerea Statului, Ţara trăeşte zile de cea mai mare glorie. Sub comanda de căpetenie a Mareşalului, trupele române, in frăţie cu cele germane, au cucerit din nou provinciile româneşti răpite de bolşevici şi au adăugat şi altă moşie moldovenească robită de veacuri de acelaş duşman.

Azi oştirea noastră, ca şi cea germană inaintează din izbândă in izbândă cât mai adânc in inima duşmanului, acoperind de laudă şi de glorie Neamul şi Patria. Ea nu se va opri până la nimicirea primejdiei, pentru ca Ţara noastră să-şi poată trăi in tihnă, fără ameninţare, ziua de mâine.

Biruinţa aceasta, care face să tresară de bucurie in morminte toţi strămoşii noştri, este făurită de Mareşalul Antonescu. El este acela, care a inţeles să cârmuiască in aşa fel Statul prin furtună, incât să iasă cu bine la mal. El este acela, care a ştiut să descopere prietenii cu adevărat puternice pentru ţara şi neamul nostru, intr'o vreme când se credea că am rămas fără prieteni.

Mareşalul Antonescu are marele merit, nu numai că a intărit ţara inlăuntru, ci mai ales a intărit-o in afară, peste graniţe. El a făcut, chiar de a doua zi, ceeace fusese impiedicat mai inainte să facă; adică să lege Ţara intr'un contract de prietenie şi de tovărăşie cu Germania şi cu tovarăşii ei.

Conducătorul Germaniei a inţeles că Mareşalul Antonescu este un om de mare valoare, de mare incredere şi un Conducător de Ţară nouă, pe care te poţi bizui. Führerul Hitler al Germaniei a mai inţeles, că trupul neamului românesc a fost pe nedrept sfâşiat şi a făgăduit Mareşalului că ne va ajuta să redobândim drepturile noastre strămoşeşti.

La incredere se răspunde cu incredere; la cinste cu cinste; la prietenie cu prietenie. Fuehrerul Hitler a văzut că nu s'a inşelat in Poporul român şi in Conducătorul său. Iar Poporul român vede că Germania şi-a ţinut cuvântul. Prietenia şi frăţia de arme românogermană a inscris in istorie cele mai glorioase fapte de arme, ingenunchind pe cel mai mare duşman al Europei şi al Creştinătăţii. Ea s'a pecetluit cu sânge pentru totdeauna!

Inţelepciunea Mareşalului a binemeritat increderea românească. La un an, ii culegem roadele: Ţara cinstit şi inţelept gospodărită inlăuntru, puternic intărită in afară; poporul inzestrat cu incredere in puterile lui; ţărănimea inzestrată cu unelte şi maşini agricole; armata purtată la izbânzi nemuritoare; Patria reintregită in hotarele ei dela Miază-Noapte şi Răsărit; Neamul românesc cinstit şi respectat de toate neamurile mari ale pământului.

Nu-i aceasta o minune? Da, e mare şi dumnezeiască minune, isvorită din puterea şi din inţelepciunea Mareşalului Antonescu. De aceea Neamul şi Ţara folosesc prilejul implinirii unui an de conducere, atât pentru a inchina prinos de laudă şi recunoştinţă Conducătorului Statului, cât şi pentru a-i făgădui incă odată toată increderea, toată munca şi toată unirea, spre intărirea şi inflorirea Ţării.

Acesta e darul pe care Neamul il intinde Mareşalului, acum, la praznicul unui an de cârmuire!

SOLDATUL

Numai Neamurile care brăzdează cu destinul lor Istoria şi inroşesc in sângele lor viaţa, sunt acelea care ştiu să-şi dureze din credinţă, temple şi din jertfe eroi.

Lespedea aceasta sfinţită, flacăra aceasta veşnică, mormântul acesta de legendă este mai mult decât un templu şi mai presus decât o credinţă.

De aceea, am datoria să mă indrept intâi către el, fiindcă in el sălăşlueşte şi tot tezaurul destinului nostru şi drepturile noastre veşnice.

Fii cu noi, alături de noi, Erou Necunoscut, Puterea noastră.

Flacăra ta veşnică să ne lumineze calea şi să ne incălzească inimile numai pe această dreaptă şi nouă linie.

Trecutul său să ne despice viitorul nostru.

Erou Necunoscut,

Ţie iţi inchinăm azi smerit toată sărbătoarea cugetelor noastre unite.

Lespede nepieritoare, mormânt de inviere, erou de legendă renăscătoare, veghia ta poate fi acum liniştită.

Neamul românesc se intoarce la implinirea adevăratelor lui destine.

Azi suntem gata să-ţi implinim legea.

Nu mai cerem nimic, ci dăm totul.

Nu mai vrem vorbe, pretindem jertfă.

Nu mai improscăm cu ură, ci ne infrăţim cu iubire.

Nimic pentru noi, totul pentru Patrie.

(MAREŞAL ANTONESCU)

Tu Eroul Necunoscut,

Tu cea dintâi şi cea din urma nădejde,

Tu care ai făcut din moarte puterea răsăritului,

Tu care din trupul Tău de jertfă ai inălţat templu de credinţă şi din mormântul Tău ne-ai făcut Altar,

Deschide iarăşi braţele gloriei pe care numai Ţie ţi le-a incredinţat soarta şi revarsă lumina Ta pe câmpurile noastre de bătaie, in luciul apelor româneşti şi in inaltul cerului, pentru ca pretutindeni, fiicii Regelui Mihai şi ai Mareşalului să simtă chemarea Ta ocrotitoare.

Fiindcă neamul românesc Ţi-a inţeles şi iţi merită jertfa. In locul vorbelor deşarte de eri, el iţi aduc azi sângele cald al morţii pentru ţară.

Şi-a putut inchide o clipă neamul românesc pleoapele lui obosite de aşteptări, adormite de netrebnici; dar azi, când trăsnetul luptei i-a inălţat aprig vitejia, puterea şi fapta, neamul românesc nu se va opri până ce nu va sparge in ţăndări tot ce-i zăgăzueşte viaţa, până nu va prăvăli in sânge, tot ce opreşte curgerea sângelui, până nu va da Patriei tot ce este al Patriei şi al Tău, Eroj necunoscut, floare nepieritoare a veşniciei româneşti.

6 SEPTEMBRIE...

Mi-aduc aminte!... 6 Septembrie anul trecut mă prinsese în Ardeal împachetând ultimile scripte ale unui birou de mobilizare. Seara, cu primul tren, trebuia să plece arhiva şi o parte din oameni. De aceea zorul era cu totul mare. In graba însă care nu ne dădea răgaz, sub povara celor mai mari dureri sufleteşti, cedam şi Ardealul, s'a sunat adunarea regimentului. Intâia dată când m'am îndreptat spre locul de adunare altfel decât întotdeauna. Duceam cu mine o apăsare şi nu ştiam că tot atunci voi trăi şi cea mai desăvârşită bucurie depunând jurământul de credinţă M. S. Regelui şi Conducătorului Statului Mareşalul de acum Ion Antonescu.

Un om şi o ţară! Cine va putea înţelege întreaga înălţare a jurământului acela de pe munţele din inima Ardealului şi cine va putea trăi cu exact aceeaşi putere partea de sorţi în care se dăruia poporului Conducătorul?!

Viaţa şi Visul ca şi lupta cu sensul cunosc îngrădiri perfect identice cu trimiterile de la Dumnezeu. Şi numai aşa, 6 Septembrie şi Mareşalul Ion Antonescu au fost rânduite pentru şi în acest scop. Să întregească după vreme un destin, un drum al Neamului până atunci întunecat, întunecat, întunecat!

Azi se împlineşte un an de atunci.

6 Septembrie de acum străluceşte identic la hotarul dela Răsărit cu alt 6 Septembrie, de acum un an prin vânjosenia căreia şi prin Conducătorul lui trăim întreaga noastră regenerare din Răsărit.

Neculai V. Cohan

TRAGEDIA SATELOR ŞI ORAŞELOR BASARABENE

Cum erau trataţi Românii basarabeni cari voiau să vină în ţara liberă. „Noaptea Sfântului Bartolomeu", în Basarabia. Zguduitoarea dramă a ţăranilor basarabeni deportaţi în Siberia

IV

Convorbirea noastră cu învăţătorul Petru Şiroianu din satul Leuşeni Orhei a continuat aproape tot drumul. Tovarăşul meu de drum, la început, nu răspundea decât la întrebările ce i le puneam. După câtva timp însă, povestirile curgeau fără întrerupere, ca a unui om ce simte nevoia unei descărcări sufleteşti. Mi-a descris pe larg tratamentul la care a fost supus timp de 4 luni, cât a stat la închisoare, fiind arestat pe motiv că a refuzat să funcţioneze în învăţământul bolşevic.

„AM SĂ TE UCID, DACĂ VREI SĂ PLECI IN ROMÂNIA"

Tratamentul la care erau supuşi deţinuţii moldoveni arestaţi de bolşevici, este greu de redat în câteva cuvinte. Arestările se făceau de obiceiu noaptea, între orele 11-3 dimineaţa. Ziua puteai să scapi mai uşor, dacă aveai unde te ascunde. Majoritatea intelectualilor români din Basarabia, cari nu voise să pactizeze cu bolşevicii, se aştepta din zi în zi să fie arestaţi. Din această cauză unii nici nu dormeau acasă. Cei mai mulţi, aşteptându-se din moment în moment să fie „vizitaţi" şi apoi ridicaţi de agenţii N. C. V. D.-ului, sufereau de insomnie. Odihna şi somnul nu se mai lipeau de ei. In nopţile acestea albe, care păreau nesfârşite, gândurile se întorceau cu drag la vremurile de înainte de ocupaţie, când munca şi viaţa omului erau respectate.

Sub impresia întunericului nopţii şi a nesiguranţei zilei de mâine, prin mintea şi imaginaţia lor se perindau atâtea gânduri negre, încât câte odată invidiau liniştea celor din morminte.

Persoanele urmărite de Soviete, care nu reuşeau să se ascundă într'un loc mai sigur, erau ridicate aşa cum se găseau, oricât de sumar ar fi fost îmbrăcate. Aceasta îi făcea pe unii să stea toată noaptea îmbrăcaţi.

Când ai casei întrebau unde îl duc pe cel arestat, li se răspundea să nu poarte grijă de aceasta. Vizitele rudelor sau prietenilor celor deţinuţi erau interzise cu desăvârşire. Deasemenea, nu se dădea nici o relaţie asupra situaţiei celor arestaţi. Cu toate că li se spunea acestora din urmă, că pot primi de-acasă schimburile necesare, bani şi îmbrăcăminte, de cele mai multe ori însă, lucrurile trimise deţinuţilor nu mai ajungeau la ei.

Hrana de aci dacă se poate vorbi de ea — era aproape inexistentă. Raţia zilnică era alcătuită dintr'o bucăţică de pâine şi puţină apă.

Presiunile la care erau supuşi deţinuţii întrec în grozăvie orice închipuire. Invăţătorul despre care vorbim mai sus ne-a declarat că într'o noapte, pe când se afla în subsolul închisorii din Chişinău, i-a apărut în faţă un agent comunist dela N.K.V.D. Cu toate că în celulă era întuneric, totuşi se putea desluşi faţa acestuia şi arma pe care o ţinea în mână. M'a întrebat, dece am fost arestat. I-am răspuns, că nu ştiu, deoarece nu făcusem nimic. Îndată chipul lui a luat înfăţişarea unei fiare înfuriate, gata să-şi sfâşie prada în bucăţi. Arma pe care o ţinea în mână o îndreptă [illegible] spre mine. [illegible] am scăpat teafăr.

Momentul însă în care vezi moartea înaintea ochilor, este mai groaznic decât orice.

După patru luni de închisoare făcută în asemenea condiţiuni, mi-au dat drumul, bucurându-mă de aci înainte de un soi de „libertate" ce nu se găseşte decât în Rusia Sovietică.

In pădure la Durleşt...

L-am întrebat apoi ce-au făcut bolşevicii cu cei înscrişi pentru repatriere, după isbucnirea războiului.

— Mărturisesc sincer spune el — momentul acela a fost o adevărată descărcare sufletească pentru toţi. Deşi ne temeam să nu fim prinşi şi arestaţi din moment în moment, totuşi bucuria noastră era nespus de mare. Ne simţeam salvaţi. Intrucât bolşevicii începuse să facă arestări printre cei înscrişi la repatriere, foarte multe familii s'au împrăştiat ca potârnichile prin satele din împrejurimile Chişinăului, mulţi plecând în comunele lor. Un grup de circa 500 familii s'a ascuns la Durleşti, o comună suburbană a Chişinăului. Ziua stăteau în sat, iar noaptea se ascundeau prin râpi, livezi şi în deosebi în pădurea de lângă sat.

Ce-au mâncat aceştia până la intrarea trupelor noastre, îl întreb eu?

— Vai de mâncarea lor. Totuşi n'au murit de foame. Unii au ros la ridichi, până când li s'au rănit gingiile nutrindu-se mai mult cu speranţa venirii trupelor noastre. Alţii, cari mai aveau ce vinde, se strecurau ziua în oraş şi vindeau la „talcioc" lucrurile ce le mai rămăsese; covoare, haine, samovare, etc., cumpărând în schimb deale mâncării. Acest serviciu îl făceau mai mult femeile, care erau mai puţin expuse arestării.

Aşa au trăit trei săptămâni de zile, până când armata română a intrat victorioasă în oraşul suferinţelor noastre, continuă d-sa.

„Noaptea Sfântului Bartolomeu"

Şi basarabenii noştri au trăit nevea o noapte a Sfântului Bartolomeu. E vorba de noaptea de 12 spre 13 Iunie 1941, când au fost deportate de bolşevici circa 48.000 de familii, ridicate din diferite sate ale jud. Lăpuşna şi Orheiu. (Nu ştim cât este de exact acest număr, întrucât nu se făcuse încă nicio statistică în această privinţă). Au fost arestaţi mai ales intelectualii cari s'au manifestat câtuşi de puţin în lupta pentru crezul naţional românesc, oarecum şi mulţi dintre cei înscrişi la repatriere. De asemenea au fost ridicaţi foarte mulţi gospodari moldoveni, dintre cei mai înstăriţi. Toţi aceştia au fost îmbarcaţi în vagoane de vite şi transportaţi în interiorul Rusiei, spre împărăţia veşnicului îngheţ.

Nu ştim dacă sunt cuvinte care să poată zugrăvi durerea, jalea şi sfâşierea sufletească a celor ce au fost siliţi să-şi părăsească în grabă glia strămoşească şi mormintele părinţilor şi strămoşilor lor. Moldoveanu P. Crăciun, din satul Leuşeni, jud. Orhei, muşca pământul cu dinţii, în momentul când agenţii bolşevici s'au dus să-l ridice. Credea sărmanul că în felul acesta nu va putea fi deslipit de brazda lui sfântă. In acelaş timp, îşi sfâşia hainele de pe el strigând cât îl ţinea gura: „Unde mă duceţi, unde mă duceţi. Fie-vă milă de copilaşii mei".

Agenţii bolşevici însă, cu inima de piatră ca a celor mai sălbatece fiare, rânjeau satanic şi nu voiau nici să asculte strigătul desnădăjduitului ţăran.

Intr'adevăr, cum ar putea ei să simtă dragostea de copii, când pentru e familia nu are nicio valoare! Cum ar putea să înţeleagă iubirea de pământ sau de ţărână în care-şi dorm somnul de veci strămoşii, ei pentru care pământul nu este socotit decât ca ceva bun de exploatat. Misica bucăţii de pământ, pe care te-ai născut şi în are te vei duce, era ceva de nepătruns pentru mintea lor îngustă.

Vreau să mor pe bucăţica mea de pământ

Un alt ţăran basarabean, harnic şi priceput, care şi-a ridicat prin muncă o frumoasă gospodărie, ţipa în gura mare, în momentul când hienele cu chip de om au venit să-l deporteze: „Luaţi-mi totul. Vă dau întreaga avere, luaţi-mi şi viaţa dacă vreţi, dar lăsaţi-mă să mor pe bucăţica mea de pământ. Aici m'am născut, aici am trăit 30 de ani, aici mi-am petrecut copilăria. Unde vreţi să mă duceţi acum?"

Sărmanul ţăran se bătea cu capul de pământ, îşi rupea hainele vechi şi peticite, în care era îmbrăcat, implorând milă unor bestii pe faţa şi în ochii cărora nu se vedea măcar un gest de compătimire. L-au ridicat cu forţa, l-au suit într'un camion, ducându-l la gara Chişinău, pentru a fi urcat ca vitele, într'un vagon de marfă.

„Emigranţi de bună voe"

Foarte mulţi dintre românii basarabeni, deportaţi de bolşevici în interiorul Rusiei, au murit pe drum, unii de foame, iar alţii din cauza atmosferei şi a aerului insuportabil din vagon. Uşile vagoanelor în care erau îmbarcaţi deportaţii au fost bătute în cuie, nerămânând pentru aerisire decât o ferestruică foarte mică. Nimeni nu avea voie să coboare măcar un minut din vagoane. Pe aceste cutii, închise aproape ermetic şi care duceau cu ele atâta jale, bolşevicii au pus tăbliţe cu inscripţia: „Emigranţi de bună voie".

Ca să mascheze oarecum lucrurile, au dispus ca la anumite gări să fie aşteptaţi şi întâmpinaţi cu muzică. Aşa au făcut la Tighina, Tiraspol şi poate şi în alte gări din marele lor colos. Muzică le mai lipsea sărmanilor noştri moldoveni, în asemenea împrejurări.

*

Jalea din interiorul vagoanelor era de neînchipuit. Trecătorii cari în-

tâmplător se aflau la gară, în momentul ce trecea trenul cu „emigranţii de bună voie", povestesc lucruri atât de grozave, încât rămâi înmărmurit. Deportaţii erau socotiţi de cei ce avusese norocul să scape de urgia comunistă, ca nişte oameni îngropaţi de vii.

Trenul cu deportaţi părea într'adevăr un mormânt colosal, cu zeci de mii de oameni sortiţi pieirii. La unele gări, bolşevicii aveau grijă să desfacă uşile şi să scoată cadavrele celor morţi. Cu acest prilej erau scoase zeci de cadavre, mai ales de copii, asfixiaţi din pricina aerului supraîncărcat din vagon. Mamele lor priveau, sfâşiate de durere şi fără nicio putere, drama despărţirii copiilor dela sânul lor în împrejurări aşa de tragice. Multe din ele dădeau semne de nebunie şi cereau să fie scoase deodată cu copiii lor.

Un tânăr moldovean, care a scăpat, zilele trecute dintr'un colhoz din Ucraina, unde a fost dus cu forţa de comunişti, ne-a declarat că a văzut garnituri de trenuri cu deportaţi basarabeni, trase pe linii moarte. Vagoanele erau sigilate şi lăsate în părăsire deoarece ruşii îşi organizau în grabă „apărarea". In ce situaţie s'or fi mai aflând acum sărmanii noştri moldoveni, nu ştim. Soarta lor însă este dintre cele mai triste.

(Va urma)

Sergiu C. Roşca

ECONOMIE, PÂNĂ IN CELE MAI MICI AMĂNUNTE

Valorificarea materiilor vechi în Germania

Deoarece Guvernul german se hotărîse încă cu mai mulţi ani înainte de război, să creeze premizele unei autarhii economice, s'a instituit în cadrul planului de patru ani un comisariat pentru valorificarea deşeurilor, a cărui conducere a preluat-o însăşi Mareşalul Reichului Göring.

Acest comisariat a fost însărcinat cu folosirea raţională a tuturor deşeurilor ce rămân pe urma procesului de producţie sau de consumaţie, micşorând în oarecare măsură, nevoia de noui materii prime şi uşurând bilanţul devizelor Reichului. Cu ajutorul diferitelor organizaţii de partid, s'au format îndeosebi în oraşe organizaţii de colectare, cari strâng oase, hârtie veche, metale, textile vechi, cauciuc şi piele veche.

Succesul acestei acţiuni, a fost dela început considerabil, mai cu seamă că măsurile de organizare au fost însoţite de o propagandă intensă, care făcea apel la spiritul de economie şi la bunul simţ economic al populaţiei. In anul 1938 s'a colectat aproape un milion tone hârtie veche. Pentru lămurire, adăogăm că pentru fabricarea de 1 milion tone hârtie ar trebui tăiată o pădure bătrână de 50 ani, care să se întindă, dela Zagreb la Praga.

In mai puţin de un an s'a adunat îndeosebi de către tineretul şcolar 125.000 tone oase, din care s'au extras 10.000 tone untură, 15.000 tone clei, gelatină şi făină de oase, precum şi 45.000 tone îngrăşăminte. Fiindcă majoritatea materiilor vechi se află în gunoaie, s'a hotărît ca în fiecare localitate care are mai mult de 35.000 locuitori să se ia măsuri pentru sortarea gunoaielor. Acestor măsuri le datorează Germania, faptul că într'un an au fost redate producţiei 55.000 tone metale vechi, sortite altfel distrugerii şi pierderii. Germania utilizează anual 400.000 tone ulei de uns. Prin regenerarea uleiului vechi, se câştigă astăzi 85.000 tone ulei de uns. In 1937 s'a adunat 170.000 tone deşeuri textile, cari reprezintă o valoare de 130 milioane R. M. Cunoscătorii declară, că datorită ingenioasei utilizări a deşeurilor textile, problema îmbrăcămintei este resolvată în mod mulţumitor acum în timp de război şi că ţesăturile se vor distribui în cantităţi şi mai mari.

Unul dintre cei mai importanţi factori ai acestor mobilizări, sunt deşeurile alimentare ale gospodăriilor. Toate resturile alimentare, servesc astăzi pentru creşterea şi îngrăşarea unui milion de porci anual. Ceace este redat omenirii prin acest fel de utilizare a resturilor alimentare, corespunde recoltei unui bun teren agricol, de 65.000 ha.

Aceste puţine exemple lămuresc în mod îndestulător, dece unul dintre cele mai marcante personalităţi ale guvernului german, Reichsmarschal-ul Göring, s'a însărcinat cu toată puterea şi autoritatea sa să realizeze valorificarea ştiinţifică a materialelor vechi. Câştigul pe care această acţiune îl produce economiei publice, este incalculabil, chiar dacă unele puncte de vedere nu prea încântă iniţiativele comerciale particulare. Chiar din cauza aceasta oraşele şi partidele sunt susţinătorii acestor acţiuni, care face ca blocada englezească să fie ineficace.

Pe cine am primit în casă

Pe marginea literaturii comuniste

In biblioteca şcoalei cu 10 clase din satul bogat Slobozia de dincolo de Tiraspolul Transnistriei, între alte multe cărţi scrise în româneşte am găsit şi pe aceasta: „Şapte ani prin temniţele României", semnată B. Ştefanov. Cartea e scoasă în editura de stat a Moldovei, din Tiraspol-Balta, în anul 1936.

In această lucrare găsim cele mai grele învinuiri aduse Ţării noastre cu privire la întregirea din 1918, insulte la adresa regelui Ferdinand Intregitorul şi celor mai buni dintre bărbaţii noştri politici şi naţionalişti ca: Brătianu, Averescu, Iorga, etc.

Cine este acest B. Ştefanov?

Un bulgar din Cadrilater, pe care neghiobia trecutului l-a lăsat să ajungă deputat comunist de Caliacra. In cartea cu cele 7 temniţe, face apologia lui Max Goldstein, autorul atentatului din Senat şi descrie cum a avut impertinenţa să ne înjure prin presă şi cuvântări, revoltându-se apoi când Ţara ospitalieră şi-a luat legitimele măsuri de apărare, arestându-l.

După ce şi-a terminat ispaşa păcatului de a fi cutezat să cugete răsturnarea ordinei într'o Ţară ce nu-i aparţinea prin nimic, alături de un popor care îi era străin, Ştefanov a fugit în 1931 în Rusia, unde fireşte a devenit mare bărbat politic. Cei câţiva ani din închisorile româneşti au constituit cel mai bun certificat pentru acest comunist.

Cea mai mare greşală a Statului Român în trecut a fost că nu s'a apărat mai cu îndârjire împotriva acestui soiu de indivizi.

Dacă pe Boris Ştefanov, ajuns deputat prin indolenţa vremii de atunci şi a slăbirii sentimentului naţional, l-ar fi pus imediat la zid, azi n'am mai fi găsit în bibliotecile din Transnistria cărţi în care România să fie batjocorită pentru faptul că a încercat să-şi conserve fiinţa politică pe căile oarecum civilizate ale închisorii.

Glonţul ar fi fost mult mai simplu şi mai eficace.

Cazul bulgarului B. Ştefanov să ne fie de învăţătură.

Să nu credem în străini şi pe cât posibil să le deschidem calea închisorii fără cale întoarsă, de unde nu mai pot trimite răvaşe comuniste în nicio limbă pământească.

Sabin Popescu-Lupu

LA CHIŞINĂU

S'au descoperit cimitirele N. K. V. D.-ului, unde au fost înmormântaţi basarabenii asasinaţi de bolşevici

Zilele acestea organele Inspectoratului de Siguranţă din Basarabia precum şi cele ale poliţiei judiciare, de sub conducerea d-lui Elefterie Dimitriu, în urma cercetărilor minuţioase, au reuşit să captureze mai mulţi jidovi din Basarabia care au activat în miliţia bolşevică, care au comis acte de teroare împotriva populaţiei fără apărare din Basarabia şi care au rămas apoi pe loc la retragerea bolşevicilor cu misiuni speciale.

Fiind cercetaţi îndeaproape, aceştia au făcut mărturisiri senzaţionale, iar la verificarea acestor mărturisiri de către organele poliţieneşti, s'a descoperit că ele corespund în totul realităţii.

In primul rând s'au identificat cimitirile N. K. V. D.-ului în care erau înmormântaţi după asasinarea lor basarabenii care nu s'au putut retrage la timp în ziua de 28 Iunie 1940 şi parte dintre fruntaşii transnistrieni care au activat ca membri în Comitetul pentru ajutorarea Moldovenilor transnistrieni, care a funcţionat legal în Chişinău timp de 20 de ani.

Astăzi urmează să se facă deshumarea cadavrelor din cimitirul descoperit în grădina fostului Consulat Italian de pe str. Petru Movilă Nr. 5-7.

Se crede că sunt peste 300 cadavre, aruncate în gropi comune, dintre basarabenii care au căzut jertfă furiei bestiale a liftei jidoveşti.

Alte cimitire unde s'au descoperit mai puţine cadavre se mai găsesc sub ruinele fostului magazin de manufactură „Lafayette", în beciurile fostei Facultăţi de Teologie şi în grădina publică.

Cercetările continuă neîntrerupt şi se aşteaptă alte senzaţionale descoperiri.

ROMÂNIA PARCHETUL TRIBUNALULUI ILFOV EXTRAS

D-na Iavorschi Cervacovici Stanislava din Bucureşti cu domiciliul în Bucureşti str. Vânători Nr. 3, cu petiţia Nr. 1820/941 cere reconstituirea actului de naştere al fiicei sale Florentina Iavorschi Cervacovici, născută la 21 Noembrie 1925 în oraşul Bălţi din părinţii Stanislava şi Petre, fiind botezată în religia creştină-ortodoxă în oraşul Chişinău.

Noi primul procuror al Parchetului Tribunalului Ilfov

In conformitate cu dispoziţiunile art. 3 din decretul lege Nr. 4002/940 referitor la reconstituirea actelor de stare civilă ale refugiaţilor din 14 Decembrie 1940, invităm autorităţile şi persoanele care deţin extractul sau alte înscrisuri referitoare la actul a cărui reconstituire se cere prin petiţiunea de mai sus, să le depună de urgenţă la Parchetul acestui Tribunal.

Prim procuror indescifrabil.

Prim secretar indescifrabil

In fiecare biserică restaurată prin dania ta, norodul basarabean va înălţa rugăciuni pentru liniştea ta şi pacea lumii.

Subscrie la IMPRUMUTUL REINTREGIRII

Inainte, pe urmele războiului

IN UCRAINA BÂNTUE MIZERIA...

Când primarul, gospodin Scaleţhi Ioachin, are o listă oficială de preţuri

Plouă.

Satul Mihailovca, de lângă Bug este tipul satului ucrainian, răvăşit şi — mai ales — plin de mizerie.

In principiu, satele ucrainene prezintă două aspecte complet diferite, în măsura în care timpul este frumos, sau nu. Da, două aspecte egal de inospitaliere, vrăjmaşe aproape. Când de pildă, timpul este frumos, aerul lui Iulie se încropeşte atât de tare, că ai impresia că înnoţi printr'un fel de apă caldă, alburie. Atunci satele ucrainiene se estompează în lumină până la refuz, ca după nişte depărtări iremediabile, de stepă. Aşa cum stau ele în genunchi, sub acoperişuri de pae umede, drumurile lor de pământ ridică la cea mai uşoară adiere sau la cea mai mică atingere de roată, perdele înalte de praf care le separă definitiv de lume, de realităţi. Şi nu este nimic, în puterea lui Iulie, să salveze decorul satelor ucrainiene.

Dar dacă peste satele ucrainiene plouă, toate satele ucrainiene trebuie să semene cu satul Mihailovca. Toate fără excepţie. Cade, de obiceiu, o burniţă monotonă şi nesfârşită, pătrunzătoare. Noroiul creşte pe drumuri ca aluatul şi se opune omului, căruţii. Piciorul se înfundă, bocceaua nu se mai vede. Pe unde se mai poate umbla, când plouă? Incontestabil, pe nicăiri. Ucraina întreagă, de fapt, stă imobilizată când plouă.

Răvăşite şi pline de mizerie, satele ucrainien sunt, totuşi, locuite de ţărani, de copaci...

...Frontul, însă, merge înainte, înainte.

Cântare şi propagandă

Dacă cele două aspecte ale satelor ucrainiene sunt egal de inospitaliere, vrăjmaşe aproape, mizeria care este unanimă în Ucraina, parcă fără leac, este pentru ochiul călătorului dureroasă, dezolantă. Prin curţile, prin casele satelor ucrainiene, domneşte pustiul şi tăcerea. N'au rămas în Ucraina ocupată de armata română, decât copiii, femeile şi câţiva moşnegi în cârje. Ceilalţi, tineretul şi bătrânii până la cinci zeci de ani, au fost ridicaţi cu anasâna de bolşevici şi duşi spre Urali. Cei cari au rămas, ţiniţi şi speriosi, duc o viaţă de rimă, furişe. In curţi n'au vite, orătănii. Rar, foarte rar se întâlneşte o curte cu aşa ceva. Curţi murdare, pline de bălării. Nici câinii nu latră în curţile Ucrainiene. Nu latră. Nu sunt, de aceia nu latră. Bolşevicii, pentru a nu face şi câinilor tain din producţie, au pus pe capul lor preţul unui impozit, destul de absurd ca să fie suportat. (Hei, atunci lor de ce şi-au făcut tain?) Incet, încet, câinii au dispărut şi amintirea lor trezeşte unele sentimente la cei mai bătrâni.

*

Primarul satului Mihailovca, gospodin Scaleţchi Ioachin, este cel mai autorizat să întreţină o discuţie care ar interesa oarecum problema traiului oferit de bolşevici cu câteva luni mai în urmă.

Tărăgănat, slav gospodin Scaleţchi Ioachin vorbeşte despre cei două zeci de ani de bolşevism, ca de o amintire cu şerpi, cu zăbrele, cu ţevi de puşti. Işi mută scârbit şapca verzulie pe ceafă şi scuipă prin strungăreaţa dinţilor la distanţe apreciabile. El spune că, în Mihailovca toţi ucrainienii deveniseră colhoznici, muncitori colectivişti. Lucrau împreună la colhoz o parte din recoltă, zece la sută era a lor Nauă zeci la sută revenea, prin lege, statului. Adică era a lor doar cât le trebuia să mănânce, ei şi familiile. Articolele de strictă necesitate trebuiau cumpărate dela cooperativa satului. Şi ca pe o curiozitate nepreţuită, gospodin Scaleţchi Ioachin scoate — ori de câte ori vine vorba de cooperativă — lista oficială de preţuri, cu semnăturile respective, cu ştampilele sovietului de raion.

Simplu, înfiorător de categoric, lista oficială de preţuri, arată, între altele că:

„1 kgr. pâine costă 1 rublă", adică 40 lei.

Băgaţi de seamă, cât costă un kilogram de pâine în cea mai bogată regiune din Europa? Nici mai mult, nici mai puţin: patruzeci de lei.

„1 kgr. carne costă 8 ruble", adică 320 lei.

Ucraina, patria păşunelor şi a vitelor, vinde kilogramul de carne ca pe un articol de lux.

„1 pereche de ghete costă 40 ruble" adică 2.000 lei.

„1 pereche de cisme costă 200 ruble" adică 8000 lei.

Bineînţeles, dacă Ucraina este patria păşunelor şi a vitelor, trebuia să fie şi patria pieilor de vită, din care se fac, cu siguranţă, ghetele şi cismele.

„1 cămaşe costă 50 rubie", adică 2000 lei.

Abundenţa cânepii şi inului ucrainian este notorie. Fi-ţi pe pace nu erau cămăşi de mătase. Nu, ferească Dumnezeu.

Lista oficială de preţuri este, dealtmintrelea, foarte lungă şi cuprinzătoare. Din ea nu lipseşte nici un articol, nici un preţ. Tacticos, gospodin Scaleţchi Ioachin o împătureşte ca pe un act de valoare şi o bagă exact de unde o scosese. Dă din cap, oftează.

Cât despre propagandă, bolşevicii aveau aceleaşi păreri ca şi despre aer, apă. Era peste tot şi permanent. Propagandă şi iar propagandă. Bisericile toate, au fost transformate în săli de conferinţe, de teatru. Oriunde se putea, se lipea un manifest, sau se instala un megafon.

Cântare, propagandă. Mizeria creşte alături de cântare şi nu descreşte prin propagandă. Cel mult, prin propagandă poţi învăţa să nu strigi când îţi este foame.

Nesimţit, gospodin Scaleţchi Ioachin pleacă spre o casă cu tricolor la poartă, ca un slujbaş corect care ştie că treaba unui primar nu este acela de a sta prea mult la taifas.

*

Deosebirea de trai între românii basarabeni şi ucrainienii dintre Nistru şi Bug este colosală. Fără exagerare: colosală. Numai într'un an de stăpânire, bolşevicii n'au reuşit prin metodele lor rafinate, de persuasiune, să arunce Basarabia în integralitatea regimului lor social şi politic. Incercările de a alunga credinţa şi de a împinge pe românii basarabeni în organizaţia de colhoz, au rămas complet inutile. Tenacitatea românilor basarabeni le-a păstrat nu numai credinţa, dar şi ce bunuri mai aveau. Basarabia a fost în stare, astfel, să primească armata română şi creştineşte şi cu mâna plină, ospitalieră.

Ucrainienii dintre Nistru şi Bug sunt astăzi la culmea mizeriei. Cine afirmă aceasta, afirmă prea puţin. Dela mizeria caracterizat prin lipsă de confort şi de hrană, mizeria a îmbrăcat şi forme morale. Pământ extrem de bogat, Ucraina şi-ar fi meritat o altă soartă. Bucatele ei aurii aleargă, tălăzuite de vânt, ca un ocean de spice. Intre felul cum trăeşte ucrainianul şi Ucraina lui este un contrast care te doare, care te sfâşie. Egalizarea în mizerie a fost o luptă fără milă, fără etică, la baza căreia nu a stat, revoluţionar, răsturnarea pur şi simplu a unei clase exploatatoare, ci ura împotriva valorilor economice, sociale, a unei lifte care, odată învingătoare s'a cocoţat la proţap şi a început să trăiască departe de orice răspundere morală, mai odios şi mai crud ca oricare dintre exploatatorii claselor căsăpite.

Serg. t. r. C. L. Vâloeanu
raportor de război P. P.

Misiunea Bisericii

este o mare chemare naţională, - a spus d. Prof. M. Antonescu la reuniunea canonică dela Patriarhie

La Sfânta Patriarhie a avut loc o cină dată de I. P. S. Patriarh al României la care au participat d. vice-preşedinte al Consiliului de miniştri prof. Mihai Antonescu, d. ministru Rosetti, d. subsecretar de Stat Ion Sandu precum şi înalţii prelaţi ai bisericei Ardealului, I. P. S. S. Mitropolitul Bălan şi Episcopii Nicolae Popovici al Oradei, Vasile al Timişoarei, Veniamin al Caransebeşului şi Mager al Aradului.

Inalţii prelaţi merg în Basarabia pentru ca să desfăşoare acolo o acţiune de misionarism creştin şi de înălţare religioasă a pământurilor desrobite.

Cu prilejul cinei date, I. P. S. S. Patriarhul Nicodim al României a vorbit arătând în cuvinte calde legăturile sale cu biserica Ardealului şi cu I. P. S. S. Mitropolitul Bălan, glorificând vitejia ostaşilor români şi a Mareşalului Antonescu şi dorind Regelui nostru domnie întregitoare, iar Mareşalului Antonescu noui biruinţe.

D. prof. Mihai Antonescu a arătat ce reprezintă biserica pentru poporul românesc şi trecutul său.

In tinda bisericilor s'a plămădit Neamul românesc.

In vârfuri de clopotniţe şi-au trăit Voevozii bătăliile, mânăstirile fiind cetăţi de rezistenţă.

Şi tot lângă altare s'a format lumina gândului românesc şi a răsăritului nostru naţional de cultură.

Misiunea bisericii, a spus d-sa, este nu numai o misiune religioasă, dar este o mare chemare naţională.

Sufletul românului aplecat credincios în creştineştile datini şi credinţe, n'are nevoie ca alte naţiuni de noi plămădiri de credinţă.

In tradiţionalismul nostru creştin şi naţional, noi putem găsi temeiu de viaţă nouă, urmând bătrânele tradiţii voevodale şi strămoşeşti.

D. Mihai Antonescu a cinstit marele rol naţional al bisericii Ardealului şi a considerat această plecare a marilor prelaţi ai Ardealului în Basarabia ca un nou semn al vechilor obiceiuri ale bisericii Ardelene şi ca o mărturie a unităţii noastre naţionale nebiruite şi neînduplecate.

Mareşalul Antonescu va fi mândru să vadă în Basarabia pe pământurile luptei desrobitoare, pe purtătorii de cuvânt ai bisericii Ardelene care ştiu că Mareşalul Antonescu n'a trădat şi n'a uitat drepturile pământului şi ale sufletului românesc.

I. P. S. S. Mitropolitul Bălan al Ardealului, după ce a mulţumit I. P. S. S. Patriarh pentru cuvintele măgulitoare închinate bisericii Ardealului şi Prea Sfinţiei Sale, a răspuns d-lui vice-preşedinte al Consiliului de miniştri mărturisind bucuria bisericii Ardealului şi a slujitorilor ei din tot cuprinsul românesc pentru pilda şi gândul de întoarcere la sănătoasele credinţe româneşti, răsărite lângă biserici.

In vorbe mişcătoare P. S. Mitropolit a vorbit de suferinţele Ardealului şi de credinţa lui nesdruncinată în Mareşalul Antonescu pe care îl urmează toţi cu încredere şi cu convingerea că prin el Neamul Românesc va retrăi bucuria împlinirilor naţionale, râvnite de toţi românii.

CINSTIREA EROILOR

Solemnitatea din satul Ialoveni

Din iniţiativa şefului de post Ţinţiu Marin din Ialoveni, jud. Lăpuşna, s'a sărbătorit în ziua de 17 August a. c. pomenirea eroilor.

In cimitirul satului Sociteni, au fost înmormântaţi 11 eroi ai neamului şi 7 căzuţi chiar lângă satul Sociteni.

Eorilor căzuţi li s'au făcut frumoase morminte cu cruci de lemn vopsite şi cu inscripţia numelui fiecăruia şi câte un grilaj frumos din scânduri.

Mormintele au fost frumos împodobite cu coroane şi ghirlande de flori, făcute de intelectualii comunei şi ajutaţi de d. Guzun Şt., învăţător, care a aranjat la fiecare cruce câte o coroană de flori şi o cască; în mijlocul crucilor era o enormă coroană de flori naturale şi două arme cu două drapele în cruce.

La acest frumos aranjament au mai ajutat d. Frunză Gh. şi Castravete Vasile din Sociteni.

Desfăşurarea solemnităţii a avut loc la ora 11.

Serviciul divin a fost făcut de preoţii Gh. Erhan şi Vasile Vulpe, răspunsurile fiind date de corurile conduse de d-nii Zaleschi Iacob şi Grigor Mihail.

A vorbit preotul Gh. Erhan, arătând scopul acestei pioase solemnităţi şi evidenţiind rostul creştinesc al acestei cinstiri.

D. Guzun St., directorul şcoalei Nr. I din Ialoveni, a arătat cine sunt eroii, ce însemnătate au, ce au făcut pentru noi şi ce trebue să facem pentru ei.

Măsuri în vederea sporirei producţiei conservelor de fructe şi legume

In vederea majorării producţiei de conserve de orice fel, la Ministerul Economiei Naţionale s'au urmat tratative cu fabricanţii de conserve şi marile magazine de desfacere.

Pentru a ajuta sporirea producţiei, Ministerul va lua o serie de măsuri spre a stimula producţia conservelor de fructe şi legume: uşurarea pentru producători a importului de maşini şi materii prime necesare industrializării fructelor şi legumelor (fier balot pentru cercuri, bioxid de sulf, pestină etc.), procurarea zahărului necesar fabricaţiei marmeladelor şi conservelor de fructe, precum şi înlesnirea transporturilor pe C.F.R.

Recensământul basarabenilor şi bucovinenilor dela vatră

cari au satisfăcut legea recrutării

Marele Stat Major comunică:

Incepând dela 15 Septembrie 1941, se va executa recensământul personalului dela vatră din Bucovina şi Basarabia realipite, care a satisfăcut legea recrutării.

Se vor prezenta la recensământ toţi oamenii, fără deosebire de naţionalitate şi de situaţia militară ce au avut, dacă au fost dispensaţi, reformaţi, improprii, excluşi etc., care aparţin claselor 1940-1913 inclusiv, adică cei născuţi în anii 1918-1891 inclusiv (între 1 Ianuarie — 31 Decembrie al fiecărui an).

In afară de aceasta se mai prezintă toţi ofiţerii de rezervă; subofiţerii de rezervă până la vârsta de 55 ani.

De asemenea se vor prezenta toţi evreii aparţinând claselor arătate mai înainte.

Nu se vor prezenta la recensământ toţi cei originari din teritoriile realipite dar care în prezent se găsesc sub arme.

Pentru aceştia corpurile de trupă respective, vor anunţa Cercurile de Recrutare de care au aparţinut oamenii înainte de pierderea Bucovinei şi Basarabiei.

De asemenea nu se vor prezenta la recensământ toţi cei originari din regiunile recucerite cari în Iunie 1940 şi-au strămutat domiciliul în restul ţării.

Toţi aceştia din urmă, au obligaţiunea de a trimite Cercului de Recrutare pe raza căruia au locuit, o adeverinţă constatatoare a situaţiei lor militare la data de 15 Septembrie 1941.

Această adeverinţă va fi trimisă cel mai târziu până la 1 Octombrie 1941.

Modul cum se vor desfăşura operaţiunile în fiecare din judeţele realipite va fi anunţat de către Cercurile de Recrutare respective.

Pe-al nostru steag e scris unire
Unire'n cuget şi'n simţiri
Subscriem toţi la REINTREGIRE
Uniţi în gând şi'nfăptuiri!

ROMÂNIA ŞI-A STATORNICIT DRUMUL DEFINITIV IN CADRUL EUROPEI DE MÂINE

BERLIN, 4 (Rador). — *Ziarele „Berliner Boersen Zeitung", „Neues Wiener Tageblatt", „Der Freiheits Kampf" din Dresda şi „National Sozialistische Zeitung", din Westmark, publică următorul articol al d-lui Walter Petwaidek, unul din redactorii germani care au vizitat de curând România:*

„In cursul acestui război, România a trecut, în luna Iunie a anului 1940, prin cea mai grea criză. Franţa, în lagărul căreia se găsea România, fusese complet înfrântă. Garanţia engleză se dovedise lipsită de valoare în cazul Poloniei, Olandei, Belgiei şi Franţei.

„Pentru România, a fost o criză de existenţă, momentul în care bolşevicii, profitând cu brutalitate de această situaţiune, au cerut printr'un ultimatum evacuarea Bucovinei de Nord şi a Basarabiei. România a trebuit să cedeze. La 28 Iunie, inima unui popor întreg a încetat pentru o clipă să mai bată. Peste Nistru s'au revărsat masele armatelor bolşevice, comisari şi organizatori, pentru a distruge orice urmă de viaţă naţională în provinciile de Nord ale României. Evreii aruncau cu pietre şi scuipau trupele române care se retrăgeau. Românii se întrebau îngrijoraţi dacă nu cumva aceasta înseamnă începutul unei catastrofe naţionale; dacă bolşevicii se vor opri la Prut, care urma să fie noua graniţă şi pentru câtă vreme se vor opri acolo; dacă după primul ultimatum nu va veni, după câteva luni, un al doilea, prin care Ruşii să ceară Moldova şi Muntenia.

Generalul de atunci şi actualul Conducător şi Mareşal Antonescu, a răspuns la aceste întrebări în modul cel mai rapid, răsturnând vechiul regim politic din România şi odată cu el, toate obligaţiunile faţă de Anglia şi Franţa.

Câteva săptămâni mai târziu, ca urmare a arbitrajului dela Viena, care a împărţit din nou Ardealul între Ungaria şi România, Mareşalul se găsea în posesiunea unei garanţii germane, pentru existenţa şi teritoriul Statului român.

Protestul violent cu care Sovietele au întâmpinat această garanţie dată de Berlin, a fost dovada sigură, că bolşevicii nu intenţionau să se oprească în adevăr la Prut, ci voiau să pătrundă până la Strâmtori, după ce ar fi desfiinţat complet independenţa Statelor român şi bulgar.

Garanţia dată de Germania după arbitrajul dela Viena, a salvat existenţa României. Stalin şi Molotov nu mai puteau decât să lucreze numai la perfecţionarea înarmărilor sovietice, fapt care nu a dus U. R. S. S.-ul la nici un rezultat.

Lucrurile s'au schimbat în scurtă vreme.

Astăzi, trupele româneşti se găsesc departe, dincolo de Nistru şi în inima Ucrainei de Sud şi în încercuita Odessa. Primejdia a fost înlăturată. România respiră uşurată şi mândră.

„Acum când călătorim pe pământ românesc, suntem primiţi pretutindeni cordial şi camaradereşte, nu numai de către oficialităţi, — primari şi prefecţi, în cea mai mare parte colonei, dintre care unii şi-au făcut educaţia militară la Viena, — ci de către însuşi poporul care ne salută cu caldă sinceritate. Sate româneşti şi germane din Ardeal, care trăesc în cea mai bună armonie, consideră vizita noastră ca o adevărată sărbătoare. In Miniş, satul românesc din apropierea Aradului şi în Mediaşul german, ţăranii ne-au întâmpinat în costume naţionale. In Răşinari, satul natal al poetului român Octavian Goga, ne-a primit şi ne-a ospătat un ţăran regeşte; în ochii tuturor se citeşte prietenie şi simpatie. Dar, nu numai în Ardeal care a întreţinut totdeauna raporturi speciale cu naţiunea germană, dar şi în vechea Românie, în regiunea petroliferă Moreni şi Ploeşti, în Iaşi şi chiar în Bucureşti, românii ne consideră ca o naţiune astăzi prietenă acordându-ne încredere reciprocă. Sunt adevăraţi aliaţi".

După ce autorul face un istoric al vechiului regim politic românesc, subliniind greşelile care au adus România la marginea prăpastiei, continuă:

„Dacă în acel moment de criză supremă, România n'ar fi găsit un om capabil să spulbere, într'o singură clipă, toate iluziile, îndepărtând pe autorii lor şi inaugurând o nouă epocă alături de Germania, desigur că totul ar fi fost prea târziu.

Mareşalul Antonescu este cel care a înfăptuit această operă, continuând în această privinţă, tradiţia unei politici pe care, întemeietorul Dinastiei Române, Carol I, a făcut-o până la sfârşitul vieţii lui. In prietenia cu Reichul şi cu Austro-Ungaria, Carol I căuta o pavăză împotriva Rusiei Ţariste. România considera faţă de poziţia ei geografică şi istorică, imperialismul rusesc şi panslavismul, ca duşmanul ei.

Bolşevismul este însă mai mult decât atât. Bolşevismul este de fapt ameninţarea permanentă şi actuală împotriva poporului român, cu cruzimea şi barbaria lui distrugere. In realitate însă această ameninţare se îndreaptă împotriva întregului continent, şi proporţiile pregătirilor înarmărilor bolşevice, aşa cum le-am văzut în cursul celor 5 săptămâni de război, o dovedesc cu prisosinţă. Dar nici un alt popor, afară de popoarele baltice, cărora soarta nefericită nu le-a lăsat nici măcar răgazul de a se plânge de nedreptatea ce li se făcea, n'a trăit atât de imediat şi zguduitor ca România, — primejdia ameninţării bolşevice. In această privinţă, românului nu-i mai trebue nici o propagandă şi nici o învăţătură. Românul, atât ţăranul cât şi orăşanul, este nezdruncinat în convingerea limpede că actualul război din Răsărit va hotărî definitiv dacă în Europa vor mai putea trăi oameni şi popoare, sau dacă noi toţi şi fiecare dintre noi, în măsura în care vom mai fi vii, va trebui să fim sclavii neputincioşi ai bolşevismului.

Aceasta este impresia cea mai puternică culeasă din călătoria făcută în România aliată şi din numeroasele convorbiri şi observaţii pe care le-au putut face, un popor şi o conducere care-şi dau seama de realităţi şi care au pornit lupta, cu cea mai mare hotărîre. Aci stă secretul marilor succese militare pe care le înregistrează viteji soldaţi români sub comanda Mareşalului Antonescu; aşa se explică enorma popularitate de care se bucură azi Mareşalul în întreaga masă a poporului şi pe aceasta se bazează şi prietenia cu care suntem întâmpinaţi noi, astăzi, Germanii, în România, într'o atât de largă măsură.

Această prietenie poate să surprindă şi să inducă în eroare pe cei care au cunoscut România de altădată, precum şi tendinţele şi atmosfera care domneau pe atunci mai ales în Bucureşti. Ea se întemeiază însă, pe o camaraderie de arme, pentru care nu e vorba de o luptă pentru interese economice şi teritoriale, ci de lupta pentru existenţa însăşi a unui Neam.

In această luptă, românul porneşte în adevăr fericit, cu o încredere nesdruncinată în armata germană, alături de care trupele româneşti au obţinut victoriile care străbat pretutindeni inimile tuturor. Nimeni nu cârteşte împotriva jertfelor, oricât de grele, cerute de actualul război şi orice încercare a cercurilor iudaice, astăzi lipsite de altfel de orice influenţă, de a semăna din nou neîncrederea, este zadarnică.

România oferă astfel, sub comanda celor doi Antoneşti, — a Mareşalului care urmăreşte, cu trupele sale, duşmanul pe câmpul de luptă şi a vicepreşedintelui de Consiliu, care conduce în acest răstimp treburile Statului în Capitală, — imaginea unui popor unit, care, după criza profundă de anul trecut, şi-a recâştigat forţa şi conştiinţa de sine. Un progres uriaş se înregistrează: în câteva săptămâni, soldaţii români din 1941, au spulberat consecinţele unei politici false şi iluzioniste de două decenii, deschizând astfel drumul României spre viitor".

Consolidarea şi intensificarea acţiunii medicale la sate

In conferinţa de presă ţinută Joi dim. la ministerul Sănătăţii, la care au asistat reprezentanţii tuturor ziarelor din Capitală, *d. prof. dr. Tomescu* a făcut următoarea expunere, pe care o redăm în rezumat:

Războiul condus de d. *Mareşal Antonescu*, în fruntea armatelor sale biruitoare, va aduce nu numai reîntregirea ţării, dar şi o nouă concepţie de viaţă a Statului şi de organizaţie socială.

De aceea proectele ce vă voi schiţa nu vor putea fi considerate nici prea îndrăzneţe, nici prea optimiste.

In adevăr, organizaţia noastră sanitară nu a ajuns la desvoltarea pe care interesele ţării o cer şi progresele actuale ale ştiinţei — o impun.

Pentru a reuşi să realizăm în acest domeniu, — un program însemnat este necesar un foarte mare efort creator, îndreptat în trei direcţii:

ACŢIUNEA MEDICALĂ IN MEDIUL RURAL TREBUE CONSOLIDATĂ ŞI GENERALIZATĂ

Situaţia actuală este caracterizată de faptul că avem, în medie un medic la 7.057 locuitori, — în mediul rural, pe când avem un medic la 373 locuitori în mediul urban.

Această proporţie atinge însă extreme foarte distanţate. Astfel în judeţul Timiş avem un medic la 2.599 locuitori pe când în judeţul Vlaşca avem un medic la 12.101 locuitori — în mediul rural.

Disproporţia dela un judeţ la altul şi între sate şi oraşe, este atât de mare, încât ea nu mai poate dăinui, fără să periclitize grav interesele sanitare ale ţării.

Pentru a realiza un progres însemnat asupra stării actuale, va trebui să avem, în fiecare comună o casă de sănătate şi de ocrotire socială.

Aşa cum există în toate comunele o biserică şi o şcoală, este absolut necesar să ridicăm şi o instituţie închinată sănătăţii şi ocrotirei sociale. Inălţarea spirituală şi culturală trebue să se poată face mai bine în mijlocul unei populaţii sănătoase şi mulţumite.

Preocupările casei de sănătate comunale şi atenţiei ce i se vor acorda trebuie puse pe acelaş plan de prevenire socială.

Această acţiune preventivă va trebui să fie dusă în ce mai puternică, întrucât sunt convins că nu va duce la rezultate excelente.

Din cauza împrejurărilor speciale de azi, — motorizarea medicilor este desigur imposibilă.

In prezent, studiem un sistem de finanţare, care să permită Statului ca imediat după război să acorde medicilor de circumscripţii posibilitatea de a primi un automobil care să fie proprietate personală.

Organizaţia sanitară rurală va cuprinde în fiecare judeţ, pe lângă instituţiile sale fixe, unul sau mai multe dispensarii mobile.

Ele au fost create anul acesta, după indicaţiile Domnului Mareşal Antonescu şi lucrează acum intens în Basarabia.

Dispensariile mobile sunt astfel organizate încât să se poată deplasa în ţinutul o comunele automobile, dar când cu ele personalul medical şi auxiliar, odată cu materialul sanitar, şi medicamente.

Un al doilea tip de dispensare îl formează cele polivalente conduse de specialişti şi dotate cu aparate moderne necesare unor cercetări mai ample ale boalelor sociale şi individuale.

Aceste dispensare pe lângă medici pentru diferite specialităţi vor avea o secţiune de radiologie, laborator de analize biologice, un serviciu de stomatologie cu tot utilajul necesar şi o puternică secţiune de propagandă sanitară.

INSTITUŢIILE DE ASISTENŢA MEDICALĂ TREBUESC MĂRITE ŞI COMPLETATE

In oraşele de reşedinţă avem spitale, uneori frumoase şi bine instalate, alte ori rămase într'o stare rudimentară.

Nivelul celor slabe trebue ridicat la situaţia celor bune, în timpul cel mai scurt.

Un întreg program de construcţii va trebui realizat.

Medicii specialişti cari conduc un serviciu de spital nu trebuie să se limiteze numai la obligaţiile lor de clinicieni. Ei vor privi problemele sub aspectul lor social şi vor deveni animatorii acţiunei sanitare într'un judeţ întreg, în domeniul specialităţii lor.

NOUL PLAN DE LUCRU IN OCROTIREA SOCIALĂ

Până în prezent, ocrotirea a avut în cadrele Ministerului Sănătăţii un caracter individual făcând o operă restrânsă şi fără să poată ajunge la rezultate importante pe plan social.

Pe de altă parte o serie de societăţi, foarte bine intenţionate, au realizat mai multe instituţii de ocrotire care au o frumoasă organizare.

A venit însă momentul pentru a trece dela iniţiativa particulară şi locală, — la o mare acţiune de Stat făcută puternic şi unitar pe tot întinsul ţării.

Din această imperioasă şi urgentă nevoe a ieşit creaţiunea Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale de sub prezidenţia DOAMNEI MAREŞAL ANTONESCU.

Această instituţie este menită să aibă un rol hotărîtor în opera de consolidare socială care va trebui înfăptuită cât mai repede.

Ca metodă de lucru va trebui să trecem dela ocrotirea individuală la cea colectivă, dela cazurile particulare — la problemele de rezonanţă socială.

Astfel ocrotirea familiei a copiilor, a vieţei sociale a satelor şi a mahalalelor noastre, va intra în prima linie a preocupărilor Consiliului de Patronaj şi al Ministerului Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale.

O altă problemă care ne va preocupa va fi ocrotirea copiilor şi tinerilor excepţional dotaţi. Ei trebue descoperiţi şi crescuţi în raport cu marile lor posibilităţi de evoluţie.

In modul acesta, vom ajuta ca elita conducătoare a zilei de mâine, să cuprindă toate elementele de valoare, care fără o grijă atentă vor fi deviate de adversităţile vieţei dela adevărata lor misiune.

BLOCAREA LÂNEI TĂBĂCĂREASCĂ ŞI A CELEI TUNSE DE PE OI

D. D. Negel, ministru subsecretar de Stat la Departamentul Economiei Naţionale, a dat următoarea decizie:

ART. I. — Se blochează la toţi deţinătorii, sub orice titlu, lâna tăbăcărească şi cea tunsă depe piei, atât cea aflată în depozit la data publicării în Monitorul Oficial a prezentei deciziuni, cât şi aceia ce se va obţine după această dată;

Lâna blocată prin efectul prezentei deciziuni nu va putea fi vândută sau înstrăinată sub orice altă formă cumpărată sau dobândită sub orice altă formă, nici lăsată sau primită în depozit, deţinătorii ei urmând a se conforma dispoziţiunilor următoare:

ART. II. — Deţinătorii vor preda lâna de pe piei la unul din centrele de colectare înfiinţate prin deciziunile No. 38.874/941, şi No. 45.471/941 ale ministerului Economiei Naţionale.

După 1 Octombrie 1941, această predare se va face la unul din centrele ce se vor înfiinţa printr'o deciziune ulterioară.

Deţinătorii vor preda lâna tunsă depe piei şi delegaţilor, anume împuterniciţi ai Uniunei Centrale a Sindecatelor Agricole, dacă delegaţii cer să li se predea această lână.

ART. III. — Lână tăbăcărească va fi predată de deţinători la următoarele centre de colectare ale Uniunei Centrale a sindicatelor agricole:

In jud. Brăila — la Brăila. str. Mare No. 57.

In jud. Ilfov — la Bucureşti, str. Regele Ferdinand No. 2 (Colentina).

In jud. Prahova — la Ploeşti, str. Domnească No. 6.

In jud. Timiş-Torontal — la Timişoara magazinele Băncii Ardelene.

Lâna tăbăcărească din celelalte judeţe va fi predate delegaţilor Uniunei Centrale a Sindicatelor Agricole, Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole va fi anunţată în acest scop prin scrisoare recomandată la sediul ei din Bucureşti, b-dul Brătianu No. 3-5 sau la centrele de colectare ale lânei tăbăcăreşti sus menţionate.

ART. IV. — Lâna tăbăcărească şi cea tunsă depe piei va fi predată în termenele umătoare:

a) lâna aflată în depozit la data prezentei deciziuni, până la 30 Septembrie 1941;

b) lâna obţinută în cursul unei luni, până la sfârşitul lunei următoare

ART. V. — Lâna se va plăti de Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole, cu preţurile următoare:

a) Pentru lâna tăbăcărească. cu randamentul de 65%:

lâna ţigae: lei 185 kgr.; lâna spancă: lei 220 kgr.; lâna merinos: lei 277 kgr.; lâna stogos şi Cadrilater: lei 162 kgr.; lâna ţurcană albă: lei 127 kgr. şi lâna ţurcană neagră: lei 116 kgr.

Pentru randamente mai mici sau mai mari, preţurile se vor modifica proporţional.

b) Pentru lâna tunsă depe piei:

Lâna ţigae: lei 128 kgr.; lâna spancă: lei 152 kgr.; lâna merinos lei 192 kgr.; lâna stogos şi Cadrilater lei 112 kgr.; lâna ţurcană albă: lei 98 kgr. şi lâna ţurcană neagră lei 80 kgr.

Preţurile de mai sus se înţeleg inclusiv toate taxele, franco centrale de colectare pentru lâna predată la centrele de colectare, sau franco deţinător, în cazul când predarea lânei se face către delegaţii Uniunei centrale a Sindicatelor Agricole.

Plata lânei se va face de Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole, la locul şi data predării lânei. Din preţul lânei susmenţionată, se vor reţine impozitele legale privind pe vânzător.

ART. VI. — Lâna colectată conform articolelor precedente se efectează pentru satisfacerea nevoilor armate, şi ale populaţiei civile.

Ea se va distribui după normele prevăzute de decretul-lege No. 1706 din 27 Mai 1940.

Lâna va fi predată industriilor de către Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole, franco vagon gara C.F.R. cea mai apropiată de centrul de colectare, sau de deţinător, după condiţiile de colectare arătate la art. II şi III.

Pentru operaţiile de colectare şi predare făcute de Uniunea Cntrală a Sindicatelor Agricole, se vor aplica stipulaţiile din Convenţia No. 38.395 din 19 Iulie 1941, încheiată cu ministerul Economiei Naţionale, cu modificările ce rezultă din prezenta deciziune.

ART. VII. — Lâna va fi plătită de industriile, cărora li s'a repartizat, cu preţurile arătate în art. V, la care se adaugă impozite legale, plus lei 6,50 (şase şi cincizeci bani) de kgr. de lână predată. drept cheltuieli de colectare, înmagazinare, conservare, manipulare, transport până la gara de predare, încărcatul în vagon şi alte cheltuieli.

ART. VIII. — Se exceptează dela blocare lâna tăbăcărească sau tunsă depe piei aflate la data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, în depozitele fabricilor şi atelierelor, care prelucrează lâna.

Lâna astfel exceptată nu va putea fi întrebuinţată decât pentru trebuinţele proprii ale întreprinderilor deţinătoare.

Acestea sunt obligate a declara cantităţile de lână tăbăcărească sau tunsă depe piei, în termen de 5 zile libere dela data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, la ministerul Economiei Naţionale, direcţiunea Materiilor Prime, indicându-se varietăţile şi cantităţile.

Declaraţia va fi însoţită de un extras din registrele întreprinderii, conţinând stocul de lână tăbăcărească sau tunsă depe piei aflate în depozit la 1 Ianuarie 1941, precum şi poziţiile privind intrările în întreprindere, intrările în fabricaţie şi eventual, eşirile lânei brute până la data intrării în vigoare a prezentei deciziuni.

ART. IX. — Infracţiunile la prevederile prezentei deciziuni se pedepsesc în conformitate cu dispoziţiunile decretului-lege pentru activarea producţiei, regimul preţurilor, reprimarea speculei ilicite şi a sabotajului economic. No. 1215/941, modificat prin decretul lege No. 2087/941.

ART. X. — Directorul Materiilor Prime din ministerul Economiei Naţionale şi şeful diviziei preţuri şi circulaţie din ministerul Economiei Naţionale, subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a dispoziţiunilor prezentei deciziuni.

Infiinţarea unei şcoli superioare de asistenţă socială

La 15 Noembrie îşi va începe activitatea în Capitală, şcoala superioară de asistenţă socială „Principesa Ileana". Scopul acestei şcoli va fi să pregătească în mod ştiinţific şi potrivit unui ideal moral şi social, personalul tehnic profesional pentru asistenţa socială.

INSTRUCŢIA candidatelor va dura 3 ani şi va fi alcătuită din cursuri teoretice, lucrări practice pe teren, seminarii şi stagii în diferite instituţiuni sociale. Ministerul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale acordă diplome în urma unor lucrări speciale de licenţă.

DIPLOMATELE sociale vor fi plasate în servicii sociale aparţinând Statului, comunelor şi instituţiilor particulare.

CONDIŢIUNILE DE ADMITERE. **Se pot înscrie bacalaureate ori candidate care posedă titluri cel puţin echivalente bacalaureatului.**

Cererile vor fi însoţite de: a) actul de naştere; b) actul de naţionalitate; c) diploma de bacalaureat şi d) un certificat de sănătate şi se vor adresa până la 13/IX/941 la direcţia şcolii cu sediul în calea Victoriei No. 194.

Numărul studentelor este limitat.

Pentru înscriere, frecventare, cursuri, etc. se plăteşte o taxă anuală de 1.000 lei.

Şcoala posedă un cămin cu un total de 21 locuri pentru studente; o cantină unde pot lua masa şi studentele externe.

In anul şcolar 1941-42, şcoala acordă 12 burse din care 4 sunt rezervate studentelor din anul I.

INFORMAŢIUNI

Joi şi Vineri, Majestatea Sa Regele Mihai I şi Majestatea Sa Regina Mamă Elena au primit la Castelul Peleş pe ofiţerii răniţi din spitalele dela Sinaia.

După recepţie, ofiţerii au fost opriţi de Majestăţile Lor la masă.

*

D. Mihai Antonescu a primit în audienţă în ziua de 3 Sept. pe d. ministru dr. Clodius şi pe d. Franklin Gunther Mott, ministrul Americii în România.

*

La Chişinău au fost numiţi ca ajutori de primari d-nii colonel Const. Dumitriu şi Hopulele Haralampie, consilier la Curtea Ad-tivă.

Secretar general este d. A. Gemănean.

Zilele acestea, d-nii ajutori de primar urmează a-şi lua posturile în primire.

*

De vrei avutul să-ţi sporească,
Şi preţurile să nu crească,
Şi să recapeţi ce-ai pierdut;
Subscrie banii la'mprumut.

*

Şcoala Tehnică Specială de Textile din Bucureşti aduce la cunoştinţa celor interesaţi că la 22 Septembrie a. c. vor începe înscrierile pentru admiterea în anul I.

Informaţiuni şi prospecte se pot cere la Secretariatul Şcoalei în Calea Griviţei 132 (localul Politehnicei) telefon 4.48.94.

ULTIMA ORA

CUVÂNT DE PREAMĂRIRE PENTRU FRĂŢIA DE ARME ROMÂNO-GERMANĂ

La marile și strălucitele înfăptuiri ale anului de regim nou, desrobitor și glorios, pe care-l încheiem azi cu sufletul împăcat și cu credința întreagă a zilei de mâine, alăturăm realizarea epocală și plină de roade a frăției de arme româno-germane.

Desăvârșită prin înaltul spirit de orientare al Mareșalului Antonescu, poporul român i-a dat viață și putere prin loialitatea și vitejia lui. Sub semnul deplinei încrederi reciproce și al prieteniei calde, această frăție de arme a înscris în istorie victorii nepieritoare, ce vor fi glorificate de veacurile viitoare.

Realizările militare, româno-germane, pe frontul de luptă din Răsărit, au pecetluit cu jertfă comună o prietenie, care s'a așezat temelie de nedistrus a unei lumi noui, a unor legături sufletești definitiv închegate.

Neamul românesc nu va uita niciodată contribuția sângelui german la împlinirea idealului nostru de reîntregire. România își va aminti totdeauna, cu adâncă recunoștință, de înțelegerea pe care i-a arătat-o Marele Conducător al Reichului, Adolf Hitler, întru a cărui biruință se îngemănează gândurile și nădejdile românești.

La Prut, la Nistru, la Bug ostașii români și germani, „camarazi înfrățiți în luptă sfântă și desrobitoare, au spart porțile iadului, au nimicit puterile răului și au șters primejdia lumii creștine, a lumii civilizate. In calea lor nu a rezistat nimic. Credința lor în victorie și în omul cel nou a frânt toate armele de foc și de oțel, a zdrobit toate cetățile de piatră și de beton.

Sufletul frăției româno-german s'a dovedit desăvârșit: mai tare decât orice armă; mai năvalnic decât orice puhoi barbar. El este susținut de credința și de năzuințele înalte a două națiuni legate pe viață prin osemintele lor contopite în somn etern pe meleagurile dintre Prut și Bug, prin sângele care va fertiliza ogoarele desrobirii și ale reîntregirii româniști.

Plecându-ne fruntea la miile de cruci ce străjuiesc mormintele eroilor germani și români de pe plaiurile basarabene și transnistriene, preamărim azi, în duhul recunoștinței și al sfintei jertfe, frăția de arme româno-germane și divina inspirație a celor doi Conducători cari au gândit-o și întruchipat-o.

DUPA UN AN DE GUVERNARE

PROCLAMAŢIA D-LUI MAREŞAL ANTONESCU CĂTRE ŢARĂ

(Continuare din pagina I-a)

de îndată ce lupta sfântă ne va îngădui popasul unei noui acțiuni naționale, vom păși la împlinirea crezurilor românești de totdeauna și a nevoilor Statului.

Vom face o reconstrucție administrativă pentru a da Statului și serviciilor noastre publice noui mijloace de viață și împlinire.

Organizarea Statului va merge mână în mână cu organizarea profesiunilor.

Muncitorii manuali vor fi strânși în spirit național și într'o nouă disciplină a muncii și a ocrotirei ei sociale.

Muncitorii cărturari vor fi strânși în corporații și corpuri technice, prin care meritul muncii și capacitatea clăditoare a omului să poată să așeze erarhia drepturilor în Stat și formarea elitelor în Națiune.

Țărănimea și satele noastre își vor găsi noui instituții și mijloace de viață, toată râvna Statului aplecându-se asupra dreptății sociale și ridicarea economică și sufletească a lumei țărănești.

In sfârșit, Economia noastră va fi întinsă la o nouă organizare a producției agricole și industriale, ținând seamă de toate puterile naturale ale structurii noastre și punându-le în valoare.

Iar noulle generații vor găsi noui instituții de disciplină și muncă națională în care să-și poată plămădi credința și viitorul.

Pentru a împlini aceste noui crezuri de viață și aceste așteptări ale cugetului și nevoii românești, vă voi cere din nou înțelegerea și sprijinul, chemându-vă la înfăptuirea fiecăreia din aceste așezări.

ROMANI,

In acest an au fost ceasuri grele pentru Neam și au fost ceasuri cumplite pentru mine.

Dumnezeu ne-a ajutat să le biruim și să facem dintr'un început de înfrângere un an de desrobire națională.

Deaceia, în pragul unui nou an de răspundere, vă mărturisesc Români, nu numai fapta și strădania pentru a o măsura și înțelege, dar vă închin toată recunoștința mea pentru că m'ați înțeles și m'ați ajutat, pentru că ați crezut și m'ați urmat.

Fiindcă vouă care ați adus în matca credinței românești, onoarea, munca și jertfa voastră, vouă vă datoresc biruința noastră.

Voi închide în inima mea durerea pe care mi-au făcut-o acei puțini care n'au înțeles că în această luptă sfântă și în această muncă neînduplecată, eu n'am făcut de cât să slujesc crezul național, cu voința hotărâtă de ridicare a Neamului și de recâștigare a drepturilor lui veșnice.

ROMANI,

Incleștarea vieții și a gândului a aruncat asupra Europei nu numai sânge cotropitor, dar amenințarea gravă a anarhiei și a prăbușirei comuniste.

Suntem angajați într'o luptă sfântă, grea, necruțătoare, așa cum altă dată Voevozii noștri luptau cu primejdii și furtuni neînchipuite, păstrând aici în Carpați și Dunăre lumina veșnică a civilizației creștine.

Să fim trezi, încrezători și puternici, pentrucă veacurile își așează drumul, azi, sub ochii noștri.

Acelora care s'au jertfit pentru Neam și pentru Rege, acelora care au luptat pentru Lege și pentru Biserică, Neamul le închină azi toată tresărirea gliei românești desrobită prin jertfa lor.

Cutremurați de sângele martirilor, să jurăm cu toți, în fața mormântului lor, că, uniți și credincioși, muncitori și Români vom ști să le cinstim jertfa și să dăm Patriei tot ceeace ei au fost în stare să-i dăruiască.

ROMANI,

Un an de muncă s'a încheiat.
Un an de luptă și de zidire începe.
Să ne turnăm în suflete și în trupuri toată porunca ceasului de față.
Desrobirea n'a fost numai o desrobire de pământuri, ea a fost o chemare nouă a Neamului nostru spre mari împliniri și noui destineri.
Pentru vetrele strămoșilor;
Pentru credința părinților;
Pentru mândria noastră;
Pentru dreptul copiilor noștri;
Pentru veșnicia românească;
Cu Dumnezeu înainte!
Trăiască Regele.
Trăiască România.

MAREŞAL ANTONESCU

CINSTIREA EROILOR MORŢI PENTRU PATRIE

Conform dispozițiunii domnului Vice-președinte și Președinte ad-interim al Consiliului de miniștri, Sâmbătă 6 Septembrie a. c., aniversarea unui an de la urcarea pe tron a Majestății Sale Regelui și de guvernare a d-lui Mareșal Antonescu, toate autoritățile publice și întreprinderile particulare vor lucra.

Se vor arbora drapele.

In toate bisericile din țară se vor face rugăciuni pentru ofițerii și soldații căzuți în războiu.

Registrele de înscriere vor fi deschise la Palatul Regal.

*

D. Prof. Mihai Antonescu, vicepreședinte al Consiliului de miniștri și președinte ad-interim va ceti astăzi 6 Septembrie la orele 14 la posturile noastre de Radio proclamația d-lui Mareșal Antonescu către Români și expunerea înfăptuirilor guvernării de un an a Conducătorului.

Teheranul este complet izolat de restul lumii

ANKARA, 6 (Ep.).— Radio Teheran a comunicat Joi seara că toate drumurile și șoselele spre est cari duc la Teheran au fost ocupate de trupe britanice așa încât orașul este complect izolat de restul lumii.

Cele mai importante puncte strategice au fost ocupate de englezi

LONDRA, 6 (Europapress). — Cartierul general al Generalului Wawel la Simla, anunță că trupele anglo-indiene au ocupat cele mai importante puncte strategice din Iran. Trupele au pătruns 650 km. în ținutul muntos al Iranului de vest și 300 km. în deșertul din Iranul de sud.

Foștii deputați și senatori comuniști din Franța critică violent bolșevismul

PARIS, 6 (Rador). — Un grup de foști deputați și senatori comuniști francezi au adresat o scrisoare deschisă foștilor lor partizani, prin care se ridică cu toată energia împotriva concepțiilor comuniste pe care ei le apăraseră până acum.

Acești foști deputați și senatori declară în manifestul lor că partidul comunist nu a fost câtuși de puțin capabil să reprezinte adevăratele interese ale muncitorului; că Stalin a voit să sacrifice poporul francez intereselor sovietice, pentru ca armata sovietică să poată invada Europa la momentul pe care și-l va fi ales. Greșelile francezilor au fost reparate de forțele armate germane pe câmpurile de bătălie de pe frontul de răsărit.

Semnatarii manifestului exprimă speranța că din acest război se va înălța o Europă pacificată și unită, în care toată lumea va avea ce să lucreze și ce să mănânce.

Manifestul este semnat, între alții, de: Marcel Gitton, fost deputat de Sena; Clamamus, senator de Sena; Marcel Capron, deputat de Sena; Piginni, fost deputat de Sena și fost primar al orășelului Malakoff; Dewez, deputat al departamentului Nord și fost vice-președinte al Federației tineretului comunist din Franța.

UNUL DINTRE ACEȘTIA A CĂZUT VICTIMA UNUI ATENTAT CRIMINAL

PARIS 6 (Rador). — D. Marcel Gitton, fost deputat comunist de Sena, a fost Joi seară victima unui atentat criminal săvârșit în cartierul Lilas din Paris.

Criminalul, trecând cu bicicleta, a tras mai multe focuri de revolver asupra victimei și apoi a dispărut.

Rănitul a fost transportat la spital, unde s'a constatat că starea sa era foarte gravă. I-a fost extras un glonte care străbătuse baza plămânului stâng și pătrunsese în abdomen.

După cum se știe, d. Marcel Gitton a demisionat din partidul comunist cu puțin înainte de izbucnirea războiului, iar acum de curând s'a înscris în partidul popular francez de sub conducerea d-lui Doriot

SDROBITOARE LOVITURI DATE ARIERGĂRZILOR BOLŞEVICE

BERLIN, 6 (Rador). — In sectorul nordic al frontului de răsărit, un corp de armată german a izbutit la 4 Septembrie să dea o lovitură sdrobitoare ariergărzilor sovietice.

In cursul înaintării lor rapide, trupele germane au trecut numeroase baraje de mine puse pe șosele și peste încărcături de explozive pe care sovieticii le făcuseră să explodeze în anumite momente. In aceste condițiuni, trupele germane au ajuns și au străpuns o linie de rezistență pe care sovieticii au apărat-o cu înverșunare. Această linie de apărare era întărită cu care de luptă și cu artilerie grea sovietică.

In mai multe puncte ale frontului de răsărit, bolșevicii, sprijiniți de tancuri, au atacat la 4 Septembie pozițiile germane. In sectorul unei divizii germane, 24 care de luptă sovietice au fost nimicite cu prilejul acestor lupte. In sectorul altei divizii germane, sovieticii au pierdut 9 care de luptă iar în alt sector au pierdut alte trei.

In sectorul central al frontului de răsărit, unități blindate germane au nimicit la 4 Septembrie o mică formațiune de asalt. In luptele încununate de succes din această zi, ocupanții carelor de asalt germane au capturat 12 tunuri sovietice, 15 camioane și un mare număr de arme, muniții și material de războI, distrugând mai multe care de asalt bolșevice.

Civili împușcați de agenții G. P. U. la Kiew

ROMA 6 (Rador). — Corespondentul lui „Giornale D'Italia" pe frontul ucrainian anunță că 300 de civili au fost împușcați la Kiew de GPU pentru că au refuzat să lucreze la fortificații.

PETERSBURGUL SUB FOCUL ARTILERIEI GRELE GERMANE

BERLIN, 6. — BULETINUL DE ASTĂZI AL INALTULUI COMANDAMENT GERMAN ANUNȚĂ CĂ ORAȘUL PETERSBURG SE AFLĂ SUB FOCUL ARTILERIEI GRELE GERMANE.

INCERCUIREA PETERSBURGULUI PROGRESEAZĂ.

Comunicatul german

BERLIN, 6 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Pe frontul de răsărit, operațiunile sunt încununate de succes.

Incercuirea Petersburgului continuă. Orașul se află acum sub focul artileriei grele germane.

Estonia a fost curățită de dușmani.

In apele din jurul Angliei, avioane germane de luptă au scufundat noaptea trecută un vas de avant-post și un cargobot de 3.000 tone, avariind grav un alt cargobot.

Alte atacuri ale forțelor aeriene germane au fost îndreptate contra instalațiilor portuare de pe coasta de răsărit a Angliei și din Scoția.

Aviația britanică a înregistrat pierderi grele deasupra Mării Mânecii. Avioanele noastre de vânătoare și artileria antiaeriană au doborît 25 aparate inamice.

Cu prilejul unor atacuri razante date în golful Suez, avioane germane de luptă au scufundat un vapor de comerț de 8.300 tone, și au incendiat un alt cargobot de mare tonaj.

Incercările unor avioane sovietice de a ataca noaptea trecută nord-estul Germaniei și Berlinul au rămas fără efect. Artileria antiaeriană a doborît un avion de bombardament.

INCHINARE EROILOR

Puține popoare din răsăritul Europei se pot mândri cu un trecut mai frământat — dar și mai glorios — ca poporul român. Așezat în calea tuturor năvălitorilor și înconjurat numai de dușmani, el a isbutit totuși să înfrunte vicisitudinile soartei și să-și păstreze neatinsă ființa națională.

Pentru istoricul incapabil să pătrundă mai adânc sensul realităților, această rezistență îndârjită care caracterizează trecerea prin istorie a poporului român, constitue o nepătrunsă enigmă; dar pentru cine poate să intre mai adânc în miezul împrejurărilor și în firea oamenilor, rezistența noastră nu mai poate fi învăluită de taină. Românii au biruit destinul pentrucă au știut să se jertfească. Istoria noastră nu este altceva de cât un lanț nesfârșit de jertfe și de victorii. Strâns legați de pământul nostru, am luptat și am murit pentru el. Fiecare generație și-a dat contribuția eroică în lupta grea și inegală pentru stăpânirea acestui pământ, care constitue însăși rațiunea existenței noastre. In Cartea neamului, numărul jertfelor este tot atât de mare cât al biruințelor. Și el sporește mereu. Cu o repeziciune care înfioară.

In această sfântă carte a eroismului românesc își înscriu azi numele viteji desrobitori ai Basarabiei și Bucovinei. Ascultând porunca tainică a destinului românesc și urmând pilda lungului șir de generații eroice, ei au sfărâmat în câteva săptămâni puterea uriașă a colosului răsăritean. Biruința lor cinstește și înalță neamul românesc; jertfa lor îi consolidează dreptul la viață și la independență și-i croește drum strălucitor spre viitorul de mari înfăptuiri la care aspiră.

Astăzi când întreaga națiune sărbătorește marea biruință românească dela 6 Septembrie 1940, gândul nostru nu poate fi despărțit de amintirea celor căzuți pentru împlinirea idealului de reîntregire care a luminat drumul Mareșalului Antonescu și al Țării, în tot lungul acestui an.

Biruința Mareșalului Antonescu este biruința Țării. Iar jertfa ostașului căzut pe pământul cutropit al Basarabiei și Bucovinei este temelia nesdruncinată a acestei biruințe.

Recunoștința națiunii pentru eroii războiului sfânt trebue să fie deci tot atât de întreagă și de vie, cum vie a fost jertfa lor.

Plecându-ne frunțile în fața mormintelor umede care sfințesc azi pământul desrobit și înălțând, spre Cel Atotputernic, o rugăciune caldă pentru odihna celor închiși pentru totdeauna în ele, împlinim o datorie sfântă și ne arătăm vrednici de fapta nemuritoare săvârșită de ei pentru binele și înălțarea Patriei,

ORAŞUL VIIPURI CUCERIT DE FINLANDEZI ESTE COMPLET DISTRUS

VIIPURI, 6 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas-Ofi" anunță că după primele impresii, orașul Viipuri pare complet distrus. Printr'o întâmplare extraordinară cele două principale monumente istorice, castelul și turnul vechiu, au rămas intacte. In schimb catedrala este distrusă, toată partea de răsărit a orașului nu mai există, iar gara este un morman de pietre și fierărie. Nici un pod nu a scăpat.

Stricăciunile continuă deoarece mine cu întârziere explodează și acum. Au fost descoperite cinci tone de explozibil în subsolul castelului, care urma să fie aruncat în aer prin acționarea unui aparat cu unde scurte. Aparatul receptor a putut fi însă înlăturat la vreme de finlandezi.

Populația civilă nu va putea intra în Viipuri decât mai târziu când autoritățile vor socoti că locuitorii nu mai riscă „surprize mortale".

Mii de prizonieri și enorme cantități de material de război sovietic căzute în mâinile armatelor germane

BERLIN, 6 (Rador. — Un corp de armată germană, care operează în sectorul central al frontului de răsărit, a câștigat mult teren și a pricinuit bolșevicilor pierderi grele în oameni și material de război.

După cifre provizorii, în urma luptelor desfășurate în sectorul acestui corp de armată dela 25 August până la 4 Septembrie, au fost luați 17.384 prizonieri, au fost nimicite sau capturate 121 care blindate sovietice, dintre care 30 de tip greu și 13 de recunoaștere; 193 tunuri de toate calibrele, 517 camioane și 2000 vehicule diferite.

In același sector de luptă, încercările de atac ale unor importante forțe blindate sovietice s'au prăbușit sub focul concentrat al infanteriei germane și al armelor de apărare contra carelor blindate; pierderile bolșevicilor cu acest prilej au fost etraordinar de grave. Formațiunile blindate sovietice care atacau au fost complet nimicite. Din 63 care de asalt sovietice, 62 au rămas ciuruite de proectile în fața pozițiilor germane.

In spațiul dintre lacul Ilmen și golful Finlandei, un corp de armată german, înaintând victorios a pricinuit Sovietelor pierderi mari în soldați și material de tot felul. Bolșevicii au pierdut șase care de luptă grele și nouă care de luptă mijlocii, șapte care de recunoaștere, 20 de tunuri dintre care mai multe de calibru mare și numeroase arme de infanterie ușoare și grele. Au fost luați 2.000 de prizonieri în sectorul acestui corp de armată între 1 Septembrie și 3 Septembrie.

Din interogatoriile luate prizonierilor rezultă că formațiunile sovietice, care se aflau în fața acestui corp de armată german, au suferit în ultimele zile pierderi foarte grave și sângeroase.

După știrile primite până în prezent, în ziua de 4 Septembrie și în noaptea următoare au fost distruse 65 avioane sovietice, dintre care 42 au fost doborîte din sbor, iar 23 distruse pe pământ. Au mai fost doborîte din sbor, iar 23 distruse pe pământ. Au mai fost doborît și un balon captiv.

La nord de Dagoe, avioane germane de luptă au scufundat un vapor de comerț sovietic de 2.000 tone.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5—7—9, București